

İlahti Ve Mamondu İrade 1

– Bayram KAYA · 07 Kasım 2016

Ön ittifaklı sistemlerin tövbe kapısı yoktu. Çünkü bu süreç içinde başkasının olanlar olmadığı gibi başkasına ait olanı ele geçirecek haksızlık ve zulme dair tasallutla pişman olmanın şartlar da yoktu.

Bu nedenle ön ittifakların tövbeye mahal olacak konuları da yoktu. Ön ittifakların kişileri tövbeye çağırın dini ve imanları da yoktu. Bu nedenle ilahi dönemin tövbesi hemen hemen hiçti.

Haksızlık, gasp, zulüm türü oluşuyla her bir yanlış ortaya koyan köleci sistem; bunca olur sıkışmış islimle suçluluk psikolojileri karşısında bir de tövbe kapısı açmak zorundaydılar. Tövbeyi gerektirir şartların ortadan kaldırılmasını ister değildi de buna karşı tövbeyi ballandıra ballandıra anlatırdı.

Köleci sistem ön ittifakın imanını da, ön ittifakın ortak üretim yapan ilişkisini de ve ön ittifakın ortak paylaşım yapmalarını da yadsıyordu. Buna karşın köleci sistem yadsıdığı ön ittifaklı ortaklık imanına mukabil yapılaşmaları içindeki kişileri; ön ittifaklı ortaklığı tanımayan tutumun muhalefeti içinde olmakla özel mülkiyeti savunmayı ve özel mülk için çalışan köle emeğine iman ediyordu.

Bu da şu hakikati ortaya koyuyordu. Köleci imanın ön ittifakı imana terslenmesi gibi her imanda bir yadsıma vardır. Ön ittifakı imanı yadsımakla köleci iman yeni bir iman oluyordu. Her yadsımda da bir başka iman olmaktadır.

Köleci iman da feodal imanla yadsınıp; Hristiyanlaşacaktı. Hristiyanlık yeni koşulların içinde Mamondu felsefe üzerine feodal iman oluyordu. Feodal iman da kendisini yadsıyan para adamlığı olan kapitalist imana dönüşecekti.

Daha açığı her gerçeklik bir yadsınmadır. Her yadsınmada da, başka bir gerçeklik vardır. Karşıtına dönüş olan yadsıyanın da yadsınmasıydı.

Ön ittifakı dönem etnik kültür içinde olması nedeniyle totem dönemi yadsımıştı. Eğer totem dönem, totem meslekli üreten alan ilişkisi içine girmeseydi, belki de hiç yadsınmayacaktı.

Ön ittifak içinde biriken zenginliklerin ve stoklamalar insana, bir başka gözle yansıması nedeniyle ön ittifakın kendisi de; köleci dönemin özel mülkiyetçi tutum olmasıyla, yadsınmıştı.

Kendi öncesini yadsıyan köleci mülkiyetçi tutum; kendi yadsınması üzerinde yeni oluşan nicel imlerinin birikmeleri içinde oluşan yeni hol boşlukları devinmeli bağıntının çekime ve itmeleriyle köleci sistem de yadsınıyordu.

Yeni alan etkisi içinde birçok alan etkilerini ortaya koyabilmek için derişim farklılığı olmalı. Yalın köleci sistemden feodal köleci sisteme geçişin faz farkı bu derişimi ortaya koyuyordu. Feodal sistem kendi koşullarına göre kesikli sürekli oluyordu.

Genel akışa göre feodal sistem de kendi içinde ve kendi dışında ki nedenlerden ötürü, yeni şartların zaman zemin bağ dokularını oluşturması gerekiyordu.

Sistemlerin içindeki alan etkisi girişmeli olay ve olgular zincirleme oluşla belirtilirse de zincir hareketi gibi olan akıştaki olgular birbirine mekanik bağla bağlı değildirler. Ve zincirleme oluşun teması olan bir art arda uzama değildi.

Yeniyle oluşan hol boşlukları diğer olgu ve olayın hol boşlukları içinde, o olayla ilişkilenenin zincir olmasıydı. Hol boşluklu devinmenin bağ enerjisiyle zincirin halkaları bağlanır olacaktır.

Zorunlu en az dış dünya oluşla çevreden kopmanın çekimiyle alan etkili o benlik üzerinde; benliğin o ait olduğu kopuş yerine tekrar dönmenin özlemini de duyar. Bu kendi kalmakla, kendi kalamamanın sığınma duyar olma çelişkisiydi. Bu çelişki bir yerlere ait olmanın bilinciydi.

Kişilik hem dış dünyada ya da doğada kopmasıyla ben oluyordu. Hem de koptuğu yere ait oluşun aitlik duygusuyla, dış dünyamızdaki genelliğin içinde benliğini yok etmek istiyordu.

Bencilliğin bin bir zahmet içinde oluşturduğu bencil oluş, kendi kişi sel benliğini kendi doğal aitliği içinde eritme isteği; çatışan ve çatışmayla birbirini aşan, gelişen dönüşen gelişmeydi.

Hemcinsimizin kendi başlangıcına dek ilk sel oluş aitliği içinde; totem yapı içinde olduğu gibi bir izole bir totemi sosyal yaşamlı ben oluş bilinci yoktu. Ve yine ilk sel oluşun içinde yetik bir izole ben oluşun kolektif özneleri yoktu.

Kolektif aitlik duygusu olmakla yalıtıma olan kolektif benliğin aiti olduğu kolektif bilinçli durum içinde kişiler, kısmen kişisi ben oluşunu yadıyordular. Aksi halde hemcinsimiz sosyal olamazdılar.

Kişi sel ben oluşumuz da totem alan içinde bir kez yalıtıma olmasıyla; bencilliğimiz "kolektif ben oluşun özneliği üzerinde" kendisiyle kavranan yeni bir aitlik bilinci içine katıldı. Kişiler artık canının istediği gibi tekil oluşla davranamazdı. Belli oranla kısıtlanmışlardı.

Kişisel bilinçler içindeki kolektif ben, kişi sel bencillığe karşı direnmesiyle bir yadsıma olmaktadır. Kişi sel bencillikle yeni durum içinde olan kolektif ben; kolektif tümel aitlik üzerinde olmakla, yeni bir ben olmuştu.

Zaman içindeki kendi şartlarıyla akan her bir süreçler kişiler arası yaklaşım ve dayanışmayla totemi kolektif bilinci oluşmuştu. Totem alan bir örneklikti. Totem alan bir örneklığı gruplar arası sentezle çok sesli kültür ve uygarlık olmuştu.

Totemi kolektif oluş gruplar arası ön ittifakı sentezle yapı sürecin politeisti kolektife ben olmasına neden olmuştu. Süreç, gruplar arası kolektife bilinçle ve sosyal sentezle; üreten ilişkili sentezden mülhem bir ben oluştu.

Siz, ortaklaştıran ilahın yanına ya da sizi ortaklaştıran ilahın kolektif iradeleri yerine, kolektif emeği kimi kişilere peşkeş çeken; köle emeğini meşru kılmakla; kimilerini köle, kimilerini de özel mülk sahibi kılan Mamon'u; ilahın yanına korsanız; bu kolektif bilinçli ilaha ve ilahlar iradesine şirk olurdu.

Ön ittifakı alan içinde tekil ve keyfine göre takdir olmakla ve ortaklığa karşı ortaklığı yermeyi irade eden Mamon; kolektiflik içinde fikir özgürlüğü oluşla görülmez. Tıpkı tekil takdirli Mamon'du kültür içinde de, ortaklığı savunan ilahın Mamon'a karşı otaklığı ifade etmesinin fikir özgürlüğü görülmeyp şirk sayılması gibidir. Böylesi bir irade "bir sınıfın diğer bir sınıfa tahakkümü" maddesinden ceza görür.

Kısaca, ortaklık olan ilahi iradeye karşı, ortaklığı yadsıyan Mamon'du irade; adet olan ön ittifaklı sisteme göre şirklikti. Ve yeni bir ilahlık iddiasıydı. Ortaklığı sağlayan ilahlar çoğul da olsa, "ortaklığın uygulanması olmakla tekildi. Üstelik şirklik iddiası tekil güç olup olmamaya karşı ortaya konmamıştı.

Ortaklığa karşı ortak olmamayı savlamak şirkti. Ortak olmayan sistem içinde de ortaklığı savunmak o özel mülkiyetçiliğe şirkti. Dolayısıyla bu iddialar her bir sistemi savunan mana gücüne karşı da şirk oluyordu. Bu temel oluşun şirkliği, mana gücüne karşı şirk sayılmasıyla asıl olanın üstü örtülmüştür.

Tıpkı köleci mülk edinmenin tekil takdiri karşısında, ortaklığı savunan mana anlamasının şirk sayılması ve şirkin ortaklık ihsasıyla yeni bir ilahlık ortaya sürdüğünü, şiddetle yermesi gibidir.

Yani ön ittifaklı kolektif ligin içine köleciliğin ve özel mülkiyetin inşacısı olan Mamon'u korsanız şirk olur. Zenginliği ve köleliği keyfine göre olmakla istediği kişiye veren Mamon'un yanına; zenginliği ortaklaştırmının iradesi olan ilahları koyarsanız bu da Mamon'a şirk (ortak) koşmak olurdu.

Bunlar birbirini yadsıyan süreçler olmakla; yadsıdığı, yadsıdığı düzlem içinde değil, kendi düzlemi içinde yadsıdığı, zıddı içinde olmakla yeniyeye iman ederler. Ortak kılmayla, ortak kılmaya karşı olmanın iradesiydi ilahi irade ve Mamondun iradenin zıtlamasıydı.